

LESSON 16**ENLIGHTENMENT – BUDDHAHOOD**

In the evening after Sujata's lovely meal he went to Gaya and looked for a suitable place to sit down and meditate. He sat under a tree called the Bodhi tree with his face to the East and made an earnest wish with very strong determination that "Though my skin, my nerves and my bones, shall waste away and my life blood go dry I will not leave this seat until I have attained the highest wisdom called supreme Enlightenment that leads to Everlasting Happiness."

သင်ခန်းစာ (၁၆)**ဘုရားအဖြစ်သို့ ရောက်တော်မူခြင်း**

ညနေချမ်း သုဇာတာ၏ဃနာနိစ္ဆာန်ကိုစားပြီးနောက် ရဟန်းဂေါတမသည် ဂယာသို့ထွက်ခွါခဲ့ပြီး ထိုင်၍ တရားအားထုတ်ဖို့ရန် သင့်တော်သောနေရာကို ရှာဖွေခဲ့ပါတယ်။ သူသည် ဗောဓိပင်ခေါ်သော သစ်ပင်အောက်တွင် အရှေ့ဘက်သို့ မျက်နှာမူထိုင်လျက် အရိုးကြေကြေ အရည်ခန်းခန်း အမြဲတမ်းပျော် ရွှင်မှုကို ပေးစွမ်းနိုင်သော နိဗ္ဗာန်ဟုခေါ်သော အမြင့်ဆုံး အသိဉာဏ်သို့ရသည့်တိုင်အောင် ဤနေရာမှ မထတော့ဟု အလွန်ခိုင်မာသော အဓိဋ္ဌာန်ခြင်းကိုပြုကာ အားထုတ်နေပါတော့၏။

So he practised the concentration (deep thinking) of breathing in and breathing out on this Wesak Full Moon eve. During this period of concentration on the breathing in and breathing out many evil thoughts began to come to his mind – desire for worldly things, dislike for a holy pure and good life, hunger and thirst, feeling of great thirst and hunger, craving -- the intense desire or liking, longing for all things, laziness and idleness; fear of things like devils, evil spirits, doubt, stupidity. stubbornness, wish to have everything for oneself; wish to be praised and honoured and to do things for fame; thinking very highly

about oneself and looking down upon others. These thoughts began to disturb his concentration; but he was more firm than ever. He became more calm and brave: and continued his concentration. At last he destroyed all these thoughts during the earlier part of the night and got the power of seeing his own past lives.

ထို့ကြောင့် ရဟန်းဂေါတမသည် ဝါဆိုလပြည့် အဖိတ်နေ့တွင် ဝင်လေ ထွက်လေကို ပြင်းစွာရှုမှတ်ခြင်း သမာဓိကို အားထုတ်နေခဲ့ပါတယ်။ ထိုသမာဓိကို ဖြစ်စေသော ဝင်လေ ထွက်လေကို ရှုမှတ်နေစဉ် ကာလအတွင်း ကိလေသာအတွေးများဖြစ်ကြသော (ကာမတဏှာ) လောကီတဏှာ၊ ကာမဂုဏ်များကို လိုလားခြင်း၊ တရားနှင့် ငြိမ်းအေးသောဘဝကို မလိုလားခြင်း၊ ဆာလောင် ရေငတ်ခြင်း၊ ကြီးမားသော ငတ်မွတ် ဆာလောင်ခြင်း၊ တောင်းတခြင်း၊ စွဲမက်ခြင်း၊ လောကီဆိုင်ရာများကို လိုချင်တပ်မက်ချင်ခြင်း၊ ပျင်းရိထိုင်းမှိုင်းခြင်း၊ ကြောက်လန့်ခြင်း၊ ယုံကြည်မှုမရှိခြင်း၊ မိုက်မဲခြင်း၊ ခေါင်း မာခြင်း၊ တကိုယ်တည်းအတွက် အရားအားလုံးတို့ကို အလိုရှိခြင်း၊ ဂုဏ်ရည်အတွက် ချီးမြှောက် ပြောဆိုမှုကို ခံယူခြင်း၊ မာနထောင်လွှားခြင်း၊ သူများအပေါ် နှိမ်ချခြင်းစသော မကောင်းသော အတွေးများ ဝင်ရောက်လာလေသည်။ ထိုအတွေးများသည် ရဟန်းဂေါတမ၏ တည်ငြိမ်သော သမာဓိကို နှောက်ယှက်စေသော်လဲ ရဟန်းဂေါတမသည် ပို၍ပို၍ ကြိုးစားအားထုတ်သဖြင့် ပိုမိုရဲရင့်လာပြီး သမာဓိ သည်လည်း ပိုမို တိုးတက်လာခဲ့ပါတယ်။ ည၏ပထမပိုင်းတွင် ကိလေသာ အတွေး ရန်သူများ အားလုံးကို နှိမ်နင်း အောင်မြင်လျက် သူ၏ရှေးဟောင်းဘဝများကို သိမြင်နိုင်သော ဉာဏ်တော်ကို ကောင်းမွန်စွာရရှိခဲ့ပါတယ်။

In the second part of the night he got the power of seeing the death of living beings and their rebirth and in the third part of the night - in the following morning - he got the power of understanding the cause of all evil and how to get rid of them. Thus he became the wisest person in the world who could answer all the questions that everybody put to him. All the answers to the questions lodged in his mind for so many years were then found. He knew how to end sorrow, unhappiness, suffering, old age and death. He also found out the real peace, happiness and freedom. He knew everything more than Man could ever know and he became perfect.

ည၏ဒုတိယပိုင်းတွင် ရဟန်းဂေါတမသည် သတ္တဝါများစွာ၏ သေခြင်း၊ ဘဝတဖန်ပြန်ခြင်းများ ကိုကောင်းစွာသိမြင်နိုင်သော ဉာဏ်တော်ကို ရရှိခဲ့ထိုပြီး၊ ည၏တတိယပိုင်း အာရုံတက်ချိန်တွင် မကောင်းမှု များ၏အကြောင်း အကျိုးနှင့်ထိုမကောင်းမှုများကို ဖြစ်ပေါ်စေသော အကြောင်းများကို ဖျက်ဆီးစေနိုင် သည့်တရားများကို သိနိုင်သော ဉာဏ်တော်ကို ရရှိခဲ့ပါတယ်။ ထိုတရားအလုံးစုံကို သိမြင်သော ဉာဏ်တော်များကြောင့် စကြာဝဠာတစ်ဝန်းလုံးတွင် ဉာဏ်အရှိဆုံး၊ ပညာအရှိဆုံး၊ လူနတ် ဗြဟ္မာများ၏ မေးခွန်းများကို အတုမရှိဖြေဆိုနိုင်သော ဘုရားအဖြစ်သို့ ရောက်ရှိခဲ့ပါတယ်။ သိစရာမှန်သမျှ တရားတော်များသည် မြတ်စွာဘုရား၏ ဉာဏ်တော်တွင် ထင်မြင်လာခဲ့ပါတယ်။ မြတ်စွာဘုရားသည် အဖန်ဖန်မွေးဖွားခြင်း ဇာတိဒုက္ခ၊ အိုမင်းခြင်း ဇရာဒုက္ခနှင့်သေခြင်း မရဏဒုက္ခတရားတို့၏ ချုပ်ငြိမ်း ရာ တရားအမှန်ကို ကောင်းစွာ သိမြင်တော်မူခဲ့ပါတယ်။ အတုမရှိသော သိစရာမှန်သမျှ အလုံးစုံကို သိမြင်တော်မူသော ဘုရားအဖြစ်သို့ ရောက်ရှိခဲ့ပါတယ်။

2013

U.S.A

